

Тобі, Україно, мій мужній народе, складаю сьогодні я пісню свободи.

Виховний захід до Дня Соборності і Свободи України

Мета: поглибити і закріпити знання учнів про історичний факт злуки українського народу; пробуджувати інтерес молоді до поглибленого вивчення історії та культурних надбань українського народу; формувати неупереджене ставлення учнів до оточуючої історичної дійсності; прищеплювати учням почуття поваги та любові до історичної науки, бажання пізнати маловивчені сторінки історії українського народу; виховувати в учнів почуття національної свідомості та національного патріотизму; сприяти відродженню паростків духовності, формуванню у молоді визначальних рис громадянина Української держави; виховувати у підростаючого покоління почуття патріотизму, глибоку повагу та любов до Батьківщини.

Підготував
класний керівник групи 4
Кириченко Віктор Анатолійович

Організація заходу та оформлення зали чи класу

Захід бажано проводити у залі національної символіки. У разі відсутності такої сцену слід оформити у жовто-блакитних тонах. Чільне місце на сцені повинен займати малий Герб України та Державний прапор України.

Організовується літературна та фотовиставка “На шляху до незалежності”, виставляється галерея портретів політичних діячів, завдяки яким стала можливою ця подія.

По ходу використовуються технічні засоби для демонстрації відеозаписів, слайдів тощо, музичний супровід заходу.

Сценарій заходу.

Лунають фанфари.

*На екран проектується відеокліп “Моя Україна” співачки Н.Бучинської.
Під час декламування поезії музика притишується, а потім знову наростає.*

Читець Минають століття, роки та хвилини,
Минає усе, що ми мали колись.
І лиш незалежна в віках Україна
Сміливою птахою рветься увись.
Ірина Крицька.

Учень У тяжкій і тривалій боротьбі за національне визволення, утвердження власної державності наш народ не раз переживав як гіркі, так і радісні події.

Одна з таких сторінок нашого минулого – боротьба українського народу за соборність своїх земель.

Учень Вдивляючись у минуле, зважуючи його на терезах досвіду багатьох поколінь, ми зупиняємо свій погляд на подіях та датах, які визначали нашу історію і долю, лягали в їх основу. Наперекір усім негараздам, потрясінням та втратам вони провістили добу незалежності України і тому продовжують світити зірками першої величини крізь часові запони й суперечливі нашарування прожитих епох.

Учень Двадцять століття залишило нам у спадок вершинні події минулого, які, віддаляючись, не втрачають своєї значущості та актуальності, потребуючи осмислення сконцентрованого в них історичного досвіду боротьби українства за свободу, незалежність, державність.

Учень До таких подій належить 22 січня 1919 року - день ухвали Акту Злуки Української Народної Республіки і Західно-Української Народної Республіки. Цій даті судилося навечно вкарбуватися в історію України величним національним святом - Днем Соборності.

Учень Саме того зимового дня в золотоверхому Києві під перегук дзвонів Святої Софії було ухвалено рішення про об'єднання двох, розділених історичною прірвою, гілок українського народу.

Читець Універсал Директорії Української Народньої Республіки.
Іменем Української Народньої республіки.

Директорія оповіщає народ український про велику подію в історії землі нашої української.

3-го січня 1919 року в місті Станіславові Українська Національна Рада Західної Української Народньої Республіки, як виразник волі усіх українців бувшої Австрійської імперії і як найвищий їхній законодавчий чинник, торжественно проголосила злуку Західної Української

Народньої Республіки з Наддніпрянською Українською Народньою республікою в одноцільну суверенну народну республіку.

Вітаючи з великою радістю цей історичний крок західних братів наших, Директорія Української Народньої Республіки ухвалила тую злуку прийняти і здійснити на умовах, які зазначені в постанові Західної Української Народньої Республіки від 3-го січня 1919 року.

Однині во єдино зливаються століттям одірвані одна від одної частини єдиної України – Західно-Українська Народня Республіка (Галичина, Буковина і Угорська Україна) і Наддніпрянська Велика Україна.

Здійснились віковічні мрії, якими жили і за які умирали кращі сини України.

Однині є єдина незалежна Українська Народня Республіка.

Однині народ український, визволений могутнім поривом своїх власних сил має змогу об'єднаними дружними зусиллями усіх своїх синів будувати нероздільну самостійну державу українську на благо і щастя всього її трудового люду.

22 січня 1919 року

У місті Києві.

Голова Директорії

Члени Директорії.

Мовою оригіналу.

Учень Так, спираючись на заповітні мрії і широке волевиявлення обох частин українства, враховуючи об'єктивні історичні, політичні, духовні, правові аспекти цього тривалого й болісного процесу, постала єдина соборна Українська держава.

Перегляд відеокліпу “Акт злуки”

Учень Акт Злуки був глибоко детермінований історично і спирався на споконвічну мрію українського народу про незалежну, соборну національну державу. Він став могутнім виявом волі українців до етнічної й територіальної консолідації, свідченням їх динамічної самоідентифікації, становлення політичної нації.

Ідея соборності українських земель набула державного статусу, в наступні десятиліття залишалась інтегральним чинником і чи не єдиним неконтroversійним положенням програмних цілей усіх течій національно-визвольного руху.

Учень Акт Соборності надав завершеної форми самостійній українській державі, сприяв подоланню рудиментів федералізму в ментальності національної політичної еліти.

Об'єднання мало і практично-політичний аспект, адже обидві держави потребували концентрації збройних сил та взаємної допомоги для захисту своїх територій від іноземного військового втручання, яке на той час набуло форми агресії.

Учень Об'єднання УНР і ЗУНР стало моделлю цивілізованого демократичного, неекспансіоністського збирання територій в єдиній суверенній державі. Етнонаціональна консолідація базувалася на таких засадничих принципах, як історичне самоусвідомлення спільності, ідеали свободи і незалежності, добровільне волевиявлення, опора на власні політичні і матеріальні ресурси.

Учень Проте, як відомо, тоді українському народу не вдалося реалізувати свій історичний шанс. У тих складних внутрішніх та зовнішньополітичних умовах об'єднання завершити не вдалося. Україна залишалася бездержавною, роз'єднаною етнічно, роздертою територіально, поневоленою національно. Втрата державності знову перетворила соборність українських земель на ідеал, невітлену мрію, одвічне бажання. На щастя, ті часи для України вже минули. Твердо віримо, що назавжди.

На екран проектується відеокліп на пісню “Рідна Україна” Алли Кудлай .

Учень Я часто зустрічаю останнім часом вислів: “Україна підводиться з колін!”. Але звідкіля таке нехтування історичною гідністю моїх співвітчизників? Та ніколи вони не стояли на колінах, ніколи не корилися! Чи були б тоді катування, що несли із собою татаро-монгольська орда, каральні загони Петра Першого, більшовицькі ВНК, ДПУ, МГБ, КДБ? Згадаймо, скільки разів проходила Україна хресним ходом по історії до своєї Голгофи і, розп’ята будучи, стікала ріками крові чи мов чайка, падала на скелі і билася об них грудьми.

Учень І умирала моя Україна у страшних муках; та проходив час, і, як Фенікс, вона воскресала у вогні і відроджувалася з попелу. Та на коліна її ніхто не міг поставити! Бо завжди підтримувала її свята віра у щасливе майбуття, в єднання у незалежну соборну державу, коли усі етнічні землі, в різні часи поділені між різними імперіями, нарешті з’єднуються в єдине ціле. Із сивої давнини, із грізних княжих часів і по сьогоднішня ідея соборності, об’єднання всіх українських земель не втрачала і не втрачає злободенності.

Бо соборність - це символ. Символ боротьби за волю. Символ порозуміння між людьми. І часточка надії і віри в майбутнє.

Учень Віримо, що територіальна цілісність України, скріплена кров’ю мільйонів незламних борців, навіки залишатиметься непорушною. Маємо бути свідомі того, що лише в єдності дій та соборності душ можемо досягти величної мети – побудови економічно й духовно багатой, вільної й демократичної України, якою пишатимуться наші нащадки.

Учень Відзначення Дня Соборності і Свободи – це не тільки зовнішня суспільна потреба, а й наш моральний обов’язок зберегти світлу пам’ять незліченних жертв, принесених українським народом на оltар незалежності, соборності, державності.

Учень В історичних вимірах 22 січня 1919 р. було лише короткою миттевістю. Але миттевість прекрасна і сліпуча, її відблиск ліг на весь подальший шлях українства.

По-братськи простягнувши одну одній руки, обидві частини доти розділеної України продемонстрували не тільки палкий і щирий порив до єднання, а й свою спільну відповідальність за справи у всьому до краю збуреному світі, за його майбутнє.

Учень Повага до минулого передусім у ретельному засвоєнні його уроків. Непідвладні плинові часу та політичній кон’юктурі, ідеї Акту Злуки, філософія Соборності в наші дні конкретизуються у докончній необхідності порозуміння та згоди, консолідації суспільства і влади, у бажанні та вмінні знаходити розумні компроміси і взаємоприйнятні рішення.

На екран проектується відеокліп на пісню “Мольба” Аліси Савінської .

Учень Чого ми сьогодні бажаємо? Правди, реформ, змін, а не слів, гасел і застою на їх тлі! Адже скоро саме ми будемо творити історію, будемо йти воднокроч з Україною по її сторінках. І кожен її злет, як і падіння, буде і нашим, ми його будемо відчувати до кінця своїх днів. То ж візьмемося міцніше за руки, як у тому “живому ланцюзі”, й доведемо усьому світові, що Наша дума, наша пісня

Не вмере, не загине.

От де, люди, наша слава,

Слава України!

Нехай же в нашому єднанні, дотику дружніх рук і сердець продовжиться велика і вічна пам’ять Злуки, подвигаючи на звитягу заради нової України.

На екран проектується відеокліп на пісню “Україна – це ми” Катерини Бужинської .